

M a l j a.

Kõrkuus. Tütar: „Taat, eis mina vodi
ka kord signi välja ajada? Illa pian mina tollrate
hanede lajas läima!“ — Ida: „Kas näe pliit,
tahats suur preilli olla, signabega välja minna.
Tee, et kohu hanedega välja saad!“

Kerge ütelda. „Armas välimees, see on
ju turb, et Teie omas abiellus korda ei saa.
Piaffite kord ilsteisega kõiki välja rääkima? —
„Aga, auuvestatud ämma-eit, see on ferge ütelsda,
aga laseb tema mind siis välja rääkida!“

Eestiutus. „Taat, kas põldmarjadel on
jalad all?“ — „Ei ole, lape.“ — „Noh, siis
sõin mina ühe fitisa.“

Koolis. Koolmeister: „Qui üks iša oma
kahe pojale kümne õuna ja kakskümmend birni
annab, mida nemad oma keskis ühetasa jägama
ja sööma piawad, mis siis igauks saab?“ —
Koolipois: „Röhnwasu.“

Kootus. Kingsepp: „Mäkske ometigi kord see
natuse välja! Mina pian sada kord selle weise ašja
pärast seda pitla teed läima.“ — Wõlglane: „Ranna-
tage, meister, kewadel tulen Teie ligemale elanta.“

Pooliti. A.: „Teie tahate siis mete Kottu-
hoidmisse ja Laenu-kassa liikels tulla?“ — B.:
„Ja, pooliti, Laenu-seltsi liikels.“

